

Negramotná Sorosova aktivistka zo smetiska Čaputová by sa mala doučiť dejepis

- CZ24 News | 25. prosince 2021

SLOVENSKO: Naším politikom pravdepodobne nie je známe, ako cisár Napoleon Bonaparte, túžiaci podmaniť si okrem iných krajín aj Rusko, dopadol. Naši politici by si mali doštudovať aj ďalšie „ruské ťaženie“, ktoré riadil nemecký fašistický „vodca“ Adolf Hitler.

Aby splnila jednu z oficiálnych povinností prezidentky, Zuzana Čaputová vyrazila pred Vianocami do Lotyšska, aby ako „hlavná veliteľka“ navštívila a pozdravila vojakov Ozbrojených síl SR, ktorí sú tam umiestnení. Je zrejmé, že slovenskí vojaci v Lotyšsku nebránia hranice Slovenskej republiky, ich nedotknuteľnosť, neplnia úlohy zabezpečovania bezpečnosti občanov svojej krajiny. Nebránia suverenitu a bezpečnosť našej republiky. Problematické je povedať, že si plnia vlasteneckú povinnosť.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Podpredseda PSN Emil Vestenický: NATO neprináša nič pozitívne, len agresiu bez hraníc, preto by nemalo existovať! USA zneužívajú NATO na svoje ciele proti Rusku. Keby sa Rusko podvolilo americkým záujmom a odsúdilo tak na otroctvo seba i celý svet, USA aj s celým blokom NATO by sa prestali oň zaujímať. NATO ohrozuje tých, čo odmietajú americkú svetovládu.

Slovenská vojenská jednotka je tam rozmiestnená v zostave síl NATO, v operácii s názvom „Posilnená predsunutá prítomnosť“. Jednoducho a ľudsky chápané, a dnes aj očividné je, že „predsunutá prítomnosť“ znamená, že sú vyslaní niekde „dopredu“, do priestorov, odkiaľ majú byť pripravení na nasadenie do boja proti konkrétnemu protivníkovi. Pre nikoho to nie je novinka, že tým „niekým“ je Rusko. I keď je zrejmé, a dávnejšie prieskumy to potvrdili, že väčšina občanov Slovenska nepokladá Rusko za hrozbu a za svojho nepriateľa, súčasná vládna i zákonodarná moc si myslí opak. Preto „hrá rovnaké husle“ s európskou a americkou propagandistickou mašinériou a prispieva svojimi rozhodnutiami k bezdôvodnému hromadeniu vojakov a vojenskej techniky pri hraniciach Ruskej federácie. Neuvedomuje si a nechce rešpektovať upozornenia pokrokových a vlasteneckých síl i osobností na Slovensku, že takýmito krokmi vťahuje Slovensko a jeho občanov do nebezpečnej a riskantnej „hry“. Pritom je to „hra“ spiatočnícka, deštruktívna a ohrozujúca jednu z najdôležitejších podmienok nášho spoločného života – mier a pokoj. Je totiž očividné, že Rusko nemá nijaké, ani územné, ani majetkové, ani ekonomické či politické pohľadávky voči Slovensku a preto nám nehrozí agresia z jeho strany. Napriek tomu prezidentka SR ocenila slovenských vojakov a povzbudila ich do plnenia úloh, ktoré im v tomto prípade vyplývajú z ich začlenenia do operácie.

Pani Čaputová, podobne ako aj niektorí členovia vlády a parlamentu SR, zrejme študovali na školách a univerzitách, kde s nimi niektoré stránky histórie a ich dialektické súvislosti, „nepreberali“. Pravdepodobne im nie je známe, ako cisár Napoleon Bonaparte, predtým generál, túžiaci podmaniť si okrem iných krajín aj Rusko, dopadol. Ako pri „ruskom ťažení“ na čele francúzskej armády síce dorazil až do Moskvy, ale Rusko neporazil. Keď vzápätí na to utekal z Moskvy, tiež na čele svojej armády, tak, že bol prvý naspäť v Paríži, tak toto jeho „dobrodružstvo“ stálo životy väčšinu vojakov jeho vojska. Zo 610 tisícového vojska sa z vojenskej výpravy vrátilo 10 až 30 tisíc vojakov. Ruské vojska vstúpili až do Paríža a v dôsledku porážky Napoleon musel abdikovať.

Naši politici by si mali doštudovať aj ďalšie „ruské ťaženie“, ktoré riadil nemecký fašistický „vodca“ Adolf Hitler. Jeho vojská sa ani do Moskvy nedostali, aj keď takmer presne pred 80 rokmi museli začať ustupovať pred sovietskou Červenou armádou, zastavili sa po štyroch rokoch krvavej vojny až v Berlíne. V tejto vojne agresor – teda Nemecko, stratilo milióny svojich vojakov. Ale svojou agresiou spôsobilo smrť ďalším desiatkam miliónov ľudí napadnutých štátov.

V tejto súvislosti by si mali naši politici zvlášť preštudovať udalosti súvisiace s Hitlerovým ruským ťažením, v ktorých servilnosť a podlízavosť vtedajšej slovenskej moci netvorí osobitne dôstojnú časť našich dejín. Ešte pred napadnutím Sovietskeho zväzu, generál Čatloš ponúkal možnosť účasti slovenskej armády v „protiruskej“ aktivite. Keď 22. júna 1941 nemecké fašistické vojska prekročili hranice ZSSR a začali vojnu, už 24. júna Alexander Mach vyhlásil, že „v plnej solidarite.... nastupuje slovenský národ v obrane európskej kultúry svoje miesto. Časti našej armády prekročili hranice Slovenskej republiky, aby sa pripojili k bojujúcej armáde nemeckej“. Celá kampaň slovenskej armády na strane Nemecka stala životy 2000 slovenských vojakov. A to vďaka konaniu politikov, ktorí vôbec neplnili vôľu ľudu, ale vôľu malej hrstky zapredancov, zradcov a prospechárov.

I súčasné konanie slovenskej vlády a slovenskej prezidentky je ukážkou toho, kam sa až dopracoval politický a spoločenský systém na Slovensku. Nekompetentnosť v rozhodovaní a riadení, neznalosť základných historických faktov, súvislostí, príčin a následkov politických, ekonomických a sociálnych rozhodovaní, neschopnosť využívať historické skúsenosti pre vyhnutie sa chybám a nesprávnym rozhodnutiam, je sprievodným javom v činnosti súčasných politikov. Kým je reč len o ich „politických breptoch“, tak sa dá nad tým mávnuť rukou. Horšie je, keď sa slová menia na konkrétne činy a následky.

AUTOR: Pavol Suško